

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

КРУШЕВАЦ, СЕПТЕМБАР 2007. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVIII БРОЈ 2823

100-та књига
проф. др Војислава Шешеља

**ХАШКА ИНСТРУМЕНТАЛИЗАЦИЈА
ЛАЖНИХ СВЕДОКА**

ЗЛО СА ЗАПАДА

Згранути новинском вешћу о монструозном злочину у Бановцима крај Београда од стране припадника сатанистичке секте, као и уопште о експанзији злочина у нашој земљи, почињемо да се питамо јесмо ли до сада жмурећи и ћутке живели, игноришући стварност?

Није новост да у Србији постоје и врло успешно егзистирају многе верске секте, покрети и удружења, а да су многе нарочито у времену транзиције просто «увежене» из иностранства. Осим протестанских секти: Јеховини сведоци, пентакосална црква, адвентисти, баптисти, мормони, ту су и источњачке: покрет за свесност Кришне, Саи-Бабин покрет, као и многе друге: Розенкрајцери, Бела гностичка црква, као и поклоници Алистера Кроулија-оснивача сатаниста. Сматра се да у Србији има регистровано најмање 200. оваквих удружења. Такође различита тајна и полутајна удружења: масони, ротаријанци и разни бизнис клубови обитавају код нас, нудећи нам различите брзе методе за наш препород и спас наших и душа наше деце. Психијатријске болнице су нам пуне младих људи који су спас од безнађа тражили у медитацији или користили такозвани, «Да Силвин и друге методе «спасења». Узроке овој тешкој националној патологији није тешко препознати. Поред личних разлога сваког секташа, постоје и они опште друштвени:

све масивнија обезбоженост Српског народа, непознавање сопствене вере и културе као и различити пророци, врачаре и астролози који нас данима опседају преко мас-медија. Наша једна отаџбина, после свих друштвено транзиционих потреса, крије драму, великог броја изгубљених људи који очајнички трагају за изгубљеним идентитетом. У овако отуђеном друштву, опстају само они који имају снажну приврженост: српској култури и традицији, породици и имају конкретна обележја социо-психолошког идентитета.

Све ово, данашњи родитељи би требало да имају у виду, зарад спасења своје деце, односно да схвате да је здрава, јака и велика породица највећа брана овом свеколиком злу.

Немања Нешић
апсолвент права

ЗАТВОРЕНО НА ОДМОРУ СМО

Лето за нама заиста је показало колико је општинском апарату стало до уређења овог града. У јулу и августу, сви знамо, време је за одморе. У том временском периоду функционалност општинских службеника је сведена на, не минимум, већ на нулу. Уместо да се то време, одмора и слабијег промета по улицама, искористи за сређивање прилаза школама, да се поправи дотрајала сигнализација на коловозним тракама, да се поправи улична расвета или среде клупе по парковима, а можда и асфалтира нека улица. Све ово је тешко и замислити, јер је време одмора.

Са гледишта обичног човека, закључујем да људи на власти, о овом народу највише брину у периоду изборне кампање. Тада су сви инфраструктурни проблеми решиви, и за све радове има и средстава и времена. Пред последње парламентарне изборе, на пијаци, чух једну заиста симпатичну мисао:

„Како би овај народ лепо живео, да су избори сваких 6 месеци.“

И тако људима остаде да чекају неке нове изборе, а мени да се надам да ће на власт доћи СРС и све ове општинске пацове напокон натерати да раде оно за шта су плаћени.

Раде Миладиновић

ДА ЛИ ЈЕ КОРУМПИРАНА КРУШЕВАЧКА ВЛАСТ?

Након великог броја афера на које је указао ОО СРС КШ, у протеклом периоду, питали смо грађане шта им је следеће корупције водећих људи у нашој општини

Томислав- пензионер:
- Наравно да јесу. Сваки град у свету има своју мафију, једини код нас мафија има град.

Мики - отпуштени радник:
- Сигурно јесу, а најгоре је што је корумпираност ушла у све поре живота.

Момирка-радник:
- Вероватно, али на жалост никада због тога нико није одговарао.

Никола- дипл. ецц
- Власт је баш онаква какву овај град и заслужује.

Душан- дипл. маш. инж.:
- А која власт није?

Ивана- пољо-техничар
- Незнам, али знам да су нестручни за послове који су им поверени.

НЕМАРНОСТ ДРУШТВА

Права плица насиља се издешавала у последње време на овим нашим просторима. Црне хронике су препуне вести о злочинима, о правим масакрима извршеним са изузетном свирепашћу. Најупечатљивији су породични злочини који су се догодили у последњих тридесетак дана. Готово свакој трагедији је претходила свађа супружника, где су они били, или у фази развода, или у постбракоразводној фази. Најчешћи узроци оваквих злочина су тешка депресивна стања, испровоцирана конфликтним односима у породици, патолошка љубомора, алкохолизам, али и врло озбиљне психолошке болести и поремећаји.

Сва транзициона друштва, па и српско, су веома ризична друштва. Имамо снажне социјалне факторе који провоцирају, и овакви акти насиља јављаће се све дотле док се друштво озбиљно не позабави овом проблематиком.

Оно што је веома битно, је чињеница да су многи од ових злочина могли да се предупреду благовременом интервенцијом. Стиче се утисак да су затајиле све надлежне здравствене и социјалне установе. Сви ови људи убице су на, неки начин, слали сигнале за помоћ, манифестујући симптоме својих поремећаја, које су најближи чланови породице вероватно игнорисали и нису пријавили на време надлежним службама.

Породичног насиља је било и раније, а сада је само уследила ескалација, имајући у виду и феномен посттрауматског синдрома, обзиром на све оне ситуације које смо колективно као народ преживели задњих година и, наравно, наше индивидуалне реакције.

Осим тога, не може да се занемари и чињеница да данас многи људи поседују дозволу за ношење оружја и да не постоје адекватни механизми за проверу коме се оружје даје у руке.

Милена Петронијевић
дипл.соц.радник

АКТИВНОСТИ

ТИМ ЗА СПОРТ

15.09.2007 године, Тим за спорт и омладину одржао је презентацију, у хотелу "Европа", на тему "Спорт за дужи живот". Том приликом указано је на проблеме телесног развоја деце у школском узрасту. Учесници на презентацији били су: Зоран Стевановић (проф. физ. културе), Милена Петронијевић (дипл.соц.радник), Дејан Николић (студент физ. културе), Смиљко Мандић (апсолвент менаџмента), Марина Милосављевић (апсолвент медицине), Никола Љубоја (пензионер). До краја септембра одржаће се презентација Тима за социјалну политику, са циљем да укаже на проблеме: сиромаштва, незапослености, лица са посебним потребама, бриге и заштите деце и омладине, заштита старих лица

НЕ БРИГА ВЛАСТИ О ПОСЕБНОЈ ДЕЦИ

Колико општинска власт мисли о деци са посебним потребама показала је кад је Друштво за помоћ ментално недовољно развијеним особама, организовало прославу у Белој сали, Дома омладине, 13.06.2007. године. Нико из општинске структуре се није појавио да уважи младе људе, који су својим трудом увеличали ову прославу.

Локална власт печат неодговорности је ставила и 03.08.2007. године, када је Друштво за децу са посебним потребама, у холу Дома синдиката, организовало продајну изложбу. Друштво за глуве и наглуве организовало је састанак за представнике локалне власти и народне посланике из Крушевца, 27.08.2007. године. И на овом састанку, као и на свим претходним састанцима, појавили су се само представници Српске радикалне странке и новинари.

Зар власт не мисли да овим чиновима дискриминише децу заосталу у развоју, у нашем граду? Зар је то прави начин владања у једној општини? Док је српских радикала, сва деца у нашем граду имаће сва права загарантована Уставом и биће на првом месту. Јер, су српски радикали одговорни људи и лични интерес им није на првом месту, као актуелној власти.

Срђан Алексић
мајуранић

ПРЕВАРЕНИ ИНВАЛИДИ РАДА

Године, 2002. сви инвалиди рада су проглашени технолошким вишком, у многим друштвеним предузећима. Упућени су на Тржиште рада уз гаранцију да ће ту бити до испуњења једног од услова за пензију. После истека одређеног времена, зависно од године стажа, сви су аутоматски пензионисани са 50% од пензије. Тако, да данас имамо случај да људи примају по 5 000 динара, а и мање, при том им је остало доста година до пуне пензије. Како ти људи да преживе са тим примањима? Такође, треба се осврнути и на раднике који су оболели од тешких болести, чак и малигних и отишли у инвалидску пензију са примањима мањим од 10 000 динара. Тим њудима овај новац не може да стигне за основне дажбине, а о лековима и да не говоримо. Време је да се држава позабави и тим њудима.

Милан Радивојевић

ЕКОЛОШКИ КОМПАС У АУТУ

Крушевац у блиској будућности, домаћинским управљањем треба представљати туристички рај, наравно уколико природна богатства и водене ресурсе у његовој околини не униште реформисти петооктобарских промена.

У Крушевцу се данас све мери профитом. Додуше, сви декларативно и на папиру штите животну средину: Општинари разрађују стратегије, оснивају еко-канцеларије, раде елаборате и пројекте, а ваздух је све загађенији, депоније ничу на све стране, док је у рекама све мање живог света.

Приликом продаје фабрика фамозним уговорима се гарантује да ће силна средства бити уложена у Заштиту животне средине, али то је само мртво слово на папиру. При приватизацији фабрика није ангажовано ни једно еколошко друштво или еколог. Додуше богаташима изниклим из петооктобарских промена, а сада власицима фабрика је * веома стало* до Заштите животне средине. Недуго после распродаје већих крушевачких фирми видимо само последице велике небриге за околину у којој живимо. Реке се загађују, а стотине хиљада евра које је требало уложити у Заштиту животне средине, нестају без трага.

Фабрике раде без обзира на еколошке прописе. Већина општинских служби се за еколошке прописе изјашњава као не надлежни. Ако је наша општина не надлежна за уништавање сопствене животне средине, с правом постављамо питање за шта су они надлежни. Али, и ако сам начелник општинске инспекцијске службе, Драган Војиновић, пуши у својој канцеларији, у згради општине и тиме крши закон, како ћемо од његових инспектора очекивати да спроводе закон.

Такође, велики еколошки проблем на који се свакодневно оглушавају општински инспектори је уништавање пољопривредних површина и непланско изабљивање геодиверзитета. Свакодневно на путевима, у нашој општини, видимо камионе, претежно новопазарске регистрације, који одвозе шљунак. Притисак те експлоатације на структуру земљишта око река је неиздржив. После тих уништавања остају ружне рупе и пуста поља на којима је физички скинут слој земљишта и те површине је немогуће регенерисати. Прошле године на име вађења шљунка нашој општини је уплаћено само 10000 динара. Да ли уопште раде нешто општински инспектори? Или, пак, наша општина нема еколошке инспекторе. У нашем граду Заштита животне средине је на маргини и препуштена је стихији.

Из свега овога произилази да само српским радикалима сметају нелегалне сепарације, дивље депоније и непоштовање закона, а власт те проблеме само гура под тепих, из личних интереса.

Ненад Нешић
дипл. инж.

КО НЕ ПЛАТИ НА МОСТУ, ПЛАТИ НА ЋУПРИЈИ

Ових дана се полако „своде рачуни“ у пољопривреди. Колики ће доходак бити, велики је знак питања, због незапамћене суше и ватрених стихија које су нас задесиле. Да су губици велики, сувишно је и говорити, јер се последице већ осећају на тржишту, нимало добродошлим поскупљењима. Екстремне температуре које су нас пратиле током лета, пољопривредници су дочекали неспремно.

Српска радикална странка је, током целог лета, промовисала свој тим стручњака за пољопривреду, који је, у више наврата, саветовао пољопривреднике како да одбране своје пољопривредне културе од „вреле немани“, и све време био на располагању произвођачима којима је њихова помоћ била потребна.

Апел СРС да општина издвоји средства и помогне пољопривредницима у куповини и изградњи система за наводњавање, како би се спровеле најнеопходније агротехничке мере, остао је неуслишен. Произвођачи су се улудо борили кантама, ручним пумпама и бурадима да напоје жедне биљке, али без успеха. И, како каже наша пословица „Ко не плати на мосту, плати на ћуприји“, тако сада сви, у чуду, гледају и питају се зашто су приноси мали?! А како су и шуме биле у пламену, можемо слободно рећи да су изгорели милиони.

Биљана Недељковић
дипл. инж. агрономије

СЕОСКИ ТУРИЗАМ С ПОГЛЕДОМ У БУДУЋНОСТ

Као и сва села у Србији, изузев ближих развијенијим градовима, и Расинско подручје је последњих деценија претрпело, знатне и крупне, негативне промене, чему је највише допринела погрешна економска политика, лоше друштвено планирање и потцењивачки однос према селу. Последице тог занемаривања и потискивања села на периферију друштвених збивања сваким даном се све више осећају. Послератно форсирање индустријализације довело је до „бежања“ из села у град.

Данас се село спомиње у, позитивном смислу, само када се говори о сеоском туризму. А колико је туризам заступљен код нас, и колико је урађено по том питању говори број туриста.

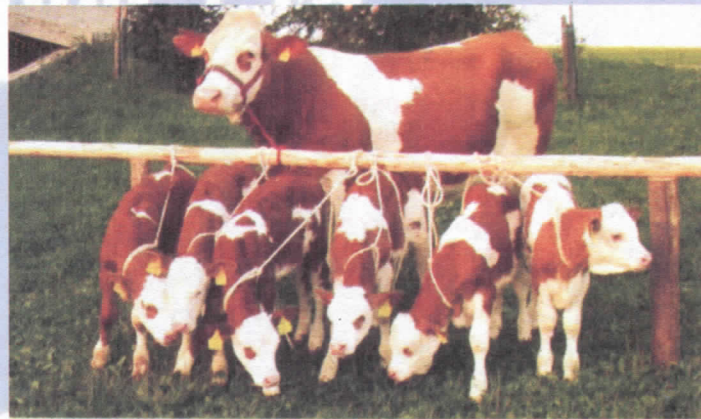
Крушевац, као некадашња престоница, итекако има шта да понуди, као и скоро сва села у региону. С обзиром да се локалне власти нису много „замарале“ овим проблемом и да ништа нису учиниле да свој град учине препознатљивим, СРС је урадила анкету и питала људе шта мисле, и шта им, заиста, треба да, за време одмора, остану у граду.

Након сумирања резултата, увидели смо да се мишљења углавном потиру, и да овај град има све што одликује једну туристичку дестинацију, али нема људе који би учинили напор да све то усмере на прави начин.

Крушевац има планину Јастребац која поред својих природних лепота има и погодан терен за изградњу етно села, као и за ловни туризам. Недалеко се налази језеро, реке Морава и Расина које и поред неуређених плажа и купалишта имају мноштво купача током целог лета, а ту је и незаобилазни риболов који се из рекреативног може преобратити у спортски. И као што сваки град има по неку културну, спортску или музичку манифестацију која га обележава и по којој је препознатљив, тако би и наш град, Слободиште, бид-зону које може искористити за различита дешавања где би се окупиле широке народне масе и устремиле наш град ка врху туризма.

СРС ће се залагати што је могуће више да својим грађанима омогући што привлачнија места за одмор, рекреацију, забаву, и урадити све оно за шта други нису марили или су о томе причали само у предизборној кампањи.

Мирјана М. Лукић
дипл. инж.

РЕГИОНАЛНА СТОЧАРСКА ИЗЛОЖБА

Круна сточарства и селекцијског рада, у години која је климатски изузетно непогодна, Фонд за развој општине Крушевац и основне селекцијске службе, а пре свега произвођачи Расинског округа, организовали су осму по реду Регионалну сточарску изложбу. Ово је до сада најобимнија изложба како по учешћу одгајивача, тако и по броју грла која су презентована. 1999. године је одржана прва изложба са скромним бројем излагача и изложених грла. Данас је тај број знатно већи.

Најбројнија су грла говеда чисте Сименталске расе (166), изузетног квалитета, подељена у три категорије. Прву чине краве друге и четврте лактације у својој пуној екстеријерној лепоти и продуктивности. Другу групу чине првотелке, а трећу приплодне јунице.

Од ситних преживара, на изложби је било око 200 оваца чисте Виртемберг и П d frans расе, као и потомка Ф1 генерације, а од домаћих раса чистокрвне пиротске и сјеничке овце. Изложено је и око 50 грла коза чисте Алпине расе. Међу изложеним грлима нашле су се и победнице Новосадског сајма.

Председник оцењивачке комисије је био др Влада Пантелић, главни координатор селекцијске службе Србије из Института за сточарство у Земуну.

СРС је будно пропратила ову манифестацију и похвалила организаторе за труд и залагање, посебно инжењере сточарства који су у директном контакту и договору са произвођачима одабрали и презентовали оно што је тренутно најбоље на терену. Жеља СРС је да овако обимна и опште друштвено значајна изложба, у блиској будућности, прерасте у купопродајни сајам, као што је то ових дана постао град Ниш, тј. Нишка бања у којој је после више изложби, одржан први сајам пољопривреде. Имајући у виду да је Расински округ претежно сточарски предео, Крушевац има све предиспозиције да постане центар једне такве манифестације, што би засигурно имало одјека и ван граница Расинског округа. СРС ће се залагати да традиционалне изложбе прерасту у сајам упркос досадашњој нестратешкој политици и локалне власти да учини било шта што би обележило не само наш град, већ и читав регион.

Зоран Рајковић
дипл. инж.

ПРЕ 5. октобра

КРУШЕВАЦ ШТИТ СРЕДЊЕВЕКОВНЕ ЕВРОПЕ (2)

Крушевац је једно од ретких живих градских центара које од свог постанка, пре више хиљада година, живи у континуитету до данас. Археолошка истраживања утврдила су да су све познате културе оставиле траг у Крушевцу. Дакле сасвим је логично да су Срби у средњем веку поштовали важност Крушевца, па је и кнез Лазар Крушевац подигао на ниво престонице.

У том немирном времену тврђаве су се обично подизале на тешко приступачним висовима и местима где је лакше организовати одбрану. Међутим, Крушевац је једна од ретких тврђава смештених у низини, где није било погодности за ефикасније организовање одбране. Истина, Крушевац је окружен планинским ланцима и он је како сам песник каже „...место скровито“. Сакривено између Копаоника, Јастрепца, Јухора, Гледићких планина, Мојсиња, Гоча и Жељина. На обронцима тих планина подигнуте су тврђаве: Козник, Јеринин град у Грабовцу, Кула Тодора од Сталаћа, Јеринин град у Трубареву-Малетини, и ове тврђаве у неком виду чине заштиту Крушевца. Систем одбране Крушевца говори нам да је Крушевац, као раскршће путева, као центар трговине, али као духовни центар био неопходан Лазару и његовој држави. Ипак и код самог зидања града било је неколико елемената које су користили градитељи. Наиме, уочава се чињеница да је Кожетински поток играо велику улогу код одабира за зидање Малог града и Донжон куле крушевачке срењевековне тврђаве. Какво-такво корито потока било је одређена заштита за прилаз са источне стране, док је западно од Малог града био прокопан заштитни ров. Многи историчари постављају питање да ли је тај ров уопште био испуњен водом. Међутим ако знамо да је у непосредној близини протицао Кожетински поток, тада се намеће констатација да се вода једноставно могла усмерити у прокопани ров. Рекли смо да је Крушевац насеље старо 8 000 година, али само име Крушевац се јавља 1376 / 1377. године и повељи којом кнез Лазар манастиру Раваници поклања село Спизле код Крушевца. У повељи изданој 1387. године кнез Лазар наводи да је издаје у: „славном граду господства ми Крушевцу“.

Душан Рашковић
дип. историчар и археолог

КРАЈ ДОСИСТИЧКОГ СНА

Време буђења из ДОСистичког сна се примакло. Древне силе слободе и непокора назиру се на обзору и неће много проћи, савладаће бесимболичне и безобличне силе марионетске демократије made in USA. За 10 година од данас, ДОСистички лидери и њихов концепт биће препуштен најстрашнијој казни забораву. Још 10 година касније, ни један трг, ни једна улица у Србији, неће носити име досиста, али ће споменици Ратку Младићу стајати у многим парковима у нашој земљи. Тај процес се не може зауставити. Тај нови нараштај, који је растао не само у изузетно социјално неправедној држави, већ често и без хлеба, осећа дубоку одвратност према досистичким усрећитељима и у себи носи дубок патриотизам и тежњу ка праведнијем друштву. Пројекат ДОСистичких мисија, који су лично слугерањство и кукавичлук инаугурисали као најпожељнију националну особину, је пропао.

Милан Миленковић

ДЕМОКРАТСКО СКРНАВЉЕЊЕ

Споменик Косовским јунацима у Крушевцу подигнут је давне 1904. године и рад је архитекте Петра Петровића.

Понос нашег града преживео је:

- Аустроугарску окупацију,
- Немце и Бугаре и II светском рату,
- комунизам,
- НАТО бомбардовање.

Остао би он и данас читав да му се није десило ДОС. Досовске османлије успеле су да оскрнаве споменик. Жалосно је што су то учинили Срби Срби из редова ДОС-а, пентрајући се по овој светињи, славећи своју сумњиву изборну победу. Одломљени део копља ни дан данас није враћен на своје место.

Драган Пуношевац

ПОСЛЕ 5. октобра

АЗБУКА 21 ВЕКА

У свету се већ одавно сматра неписменом она особа која не зна основе рада на рачунару. На жалост, код нас је данас, почетком 21. века број рачунарски неписмених људи и даље велики. Према статистичким подацима свега 21% нашег становништва има приступ интернету, а чак 52% никада није село за рачунар. Дигитални јаз који на глобалном плану у корак прати јаз између развијених и сиромашних региона на примеру наше земље више је него очигледан. Поред економског сиромаштва, које је без сумње приоритетан проблем сваке власти, информатичка неписменост становништва, а посебно службеника јавних установа представља озбиљан економски проблем на дужи стазе. Често нам се дешава да за добијање неког наизглед једноставног документа у некој јавној установи треба да издвојимо и по 3-4 дана и да закуцамо на неколико врата како би дошли до жељеног документа. Замислите да су нам најбитније установе у граду умрежене рачунарима и да користе заједничку базу података документ би добили за мање од 30 секунди. Предности рачунара можемо набрајати данима, али проблем је што овај град и ову земљу воде људи који желе да народ живи у незнању и да потраје фама да су шалтерски службеници у јавним предузећима богови. Сматрамо да је велика грешка што предмет информатика није заступљен као обавезан предмет од првог разреда. А информатичка неписменост службеника јавних установа је само обичан хир људи на власти, по принципу може им се.

Ивица Бекрић
инж. енергетике

ДИРЕКТОРА ШТИТЕ У СУДСКОЈ ФИОЦИ

Углавном људи мисле да ићи судији значи ићи правди. Ово правило је некада важело, али данас није тако. Данас, судије нису самостални у свом раду, а правичност и правда је нешто што не постоји. У овом досманлијском времену судије су под утицајем *великих људи* у доношењу својих пресуда. Јер, ти *велики људи* за узврат нуде радна места у јавним установама.

Конкретан пример имамо генералног директора Здравственог центра, који има више спорова у Општинском и Окружном суду у Крушевцу. Али, његови предмети се налазе у судској фиоци. Јер је, генерални директор Здравственог центра, запослио рођену сестру судије Слободана Ивановића. Тим чином је себе заштитио, а суд намерио. Да је ово истина најбоље говори спор између Аните Кулић и Војкана Кулића. Тај спор се води пар година. Иако, постоје докази, који иду на штету Војкана Кулића, пресуда се не доноси. Такође, Српска радикална странка је предала кривичну пријаву против Војкана Кулића, 12. јануара 2007. године. Ова кривична пријава није још увек процесуирана, јер српски радикали не нуде радна места. Српски радикали само траже да се истина, право и правда задовоље.

САВРШЕНСТВО КОГА СЕ СТИДИМО

Док научници и језички стручњаци целог света своја компликована писма желе да упросте, ми нашу једноставну ћирилицу избацујемо из употребе и заборављамо. Најчешћи изговори су: интерес туризма, интереси неке више културе и др.

Ако се „ХИТНА ПОМОЋ“, у сред Крушевца, напише латиницом, шта ће то значити странцу. Он не зна ни шта значи реч „хитна“, ни шта значи реч „помоћ“. То није леп гест, већ пристанак на инфериорност, односно на неравноправност, и ту одлуку нисмо донели ми Крушевљани, већ они који не мисле, или се стиде ћирилице.

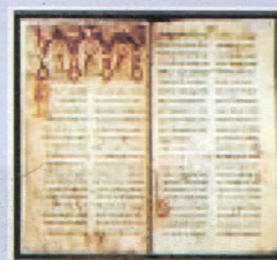
Русима ћирилично писмо није сметало да освоје космос, Грцима не смета локално писмо да имају дупло већи национални доходак од нас, а Албанцима латиница неће помоћи да постигну жељени стандард.

Већина нас и не слути колико је срећна, јер су Срби једини народ на свету који се може похвалити савршеним писмом. Једино у нашем писму једно слово одговара једном гласу. Једино у нашем писму има 30 слова, тачно онолико колико језик има гласова. То је бесмртна заслуга Вука Караџића, човека који је цео свој живот посветио усавршавању српског језика и ћириличног писма.

Бернард Шо, славни британски писац, увидевши савршенство наше ћирилице, својим тестаментом, оставио је новац, као награду, оном ко реформише, попут Вука, енглески алфавет.

Понуда је још увек отворена.

Слободан Нешић
проф. књижевности

Ако све ово стоји иза човека кога обавезује Хипократова заклетва, питање је да ли такав човек свој посао може да обавља стручно и ваљано. Такође, исто питање се намеће и за људе који деле правду у овом граду. Јер, њихов одговор је *ево вам ништа и држите га чврсто*

КУМОВИ НАШЛИ ПА ЗАШЛИ

Факултет физичке културе из Косовске Митровице има истурено одељење у Крушевцу. Декан тог Факултета је истакнути члан и председник Општинског одбора Нове Србије, господин Драган Поповић. Поменути господин на овом факултету заједно са својим кумом Драганом Токсићем, је увео правила која нису прикладна једној високо школској установи.

Свака генерација студената током студија мора два пута да иде у Грчку на пливање. Студенти су смештени у месту Скотина, у хотелу Орфеас, који из поузданих прича се зна да припада декановој жени. Цена једног аранжмана је 300 евра, за родитеље студената је *права ситница*. Додуше пливање се не мора учити у Грчкој, али 600 евра се мора уплатити. При првом одласку се учи пливање, а при другом одласку начини пливања. Питамо се да ли је могуће да ниједан студент ДИФ-а не уме да плива у земљи која је вишеструки првак у ватерполу. Највећи апсурд представља учење пливања, у Грчкој, студената из Крушевца, где постоје три отворена базена и три затворена базена.

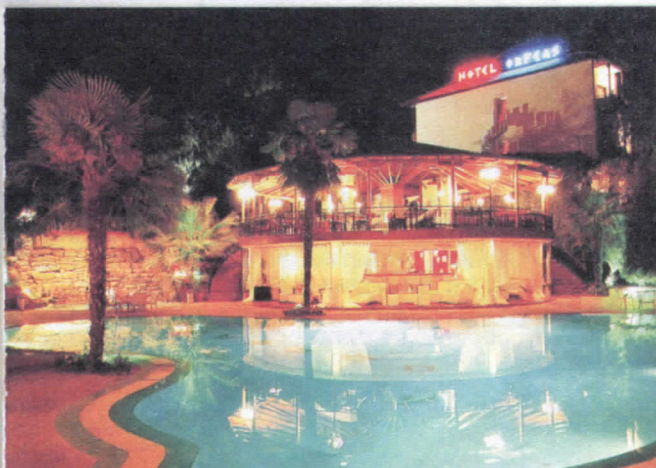
Тако се кадрови једне капиталне странке залажу да новац остаје у Србију: На то би наш народ рекао: * Не може и јаре и паре*.

Такође, у Грчку се мора ићи и на логоровање, у истом хотелу и по истој цени. Зар поред свих планинских лепота Србије логоровање се мора одрадити на Олимпу. Али, 2004. године од 02.07 до 11.07, логоровање се одрађивало у хотелу Рубин, у Крушевцу. Логорска ватра је вероватно паљена по собама, јер студенти седам дана нису мрдали из хотела. Цена је поново била 300 евра.

Кум уваженог декана, господин Драган Тоскић, иначе професор пливања и активности у природи, има свој посебан харач. Даску за пливање, која је у малопродаји 3 евра, студентима продаје за 10 евра, а притом је свако у обавези да је купи. Такође, испит се спрема из књиге, које мора да се купи од њега, по цени од 2 500 динара. А иста та књига у књижари стаје само 1 000 динара. На књизи мора обавезно да стоји име студента и број индекса да је случајно не би узео колега из старијих генерација. Сигурно та књига, коју је дотични професор продао, прошлих година није писана истим језиком као ова за коју мора поново да узме 2 500 динара.

Тако нам другови летооктобарци воде високо школске установе. Једна ситуација, овде, није јасна. Зашто крушевачки новинари ово никада нису објавили? Или из страха или из непрофесионалности или у Крушевцу нема новинара?

Момчило Дувњак
народни посланик

Пливање се учи ИСКЉУЧИВО ОВДЕ

А ја секретар Управе
прихода који отбара
туђе путеве!!!!

Једино у ОЗ-у ја могу
бити главни уредник
телевизије !!!!

ТЕЛЕВИЗИЈА НА ЛИМАРА

Седма сило доживела шта си да те лимар води и украја. Украјање лима и уређивање телевизијских емисија дође му на исто.

Да смо земља извитоперених вредности среће се у свим порамма живота. Чак ни наш град није остао имун на петооктобарско убијање правих вредности. После те, како кажу, демократске револуције, на површину је испливало све оно што исплива после поплаве. Тај случај није заобишао ни поједине локалне медије. Ако се неко препозна, имали смо намеру.

У недостатку лимарског посла, залутао један лимар на телевизији и гле чуда постао је кључни елемент једне локалне ТВ станице.

Овај лимар пошто му је указана оволика част, морао је то и оправдати. Правдао је не може се рећи да није. У свим његовим емисијама гостовали су смело само љубитељи жуте боје. Какви су у тим емисијама *бисери* излупетани, верујем да би што каже наш народ *Пас с'маслом тешко прогутао*. Уколико овај чланак чита неки афористичар или карикатуриста, могао би ове бисере у дела да преточи. Бисери су следећи:

- од нас 4 000 заинтересованих за жуту боју преко 50% су са факултетима, а остали су доктори

- да ли сте нормални да се прикључујете на гас за 420 евра, кад је квалитетнији онај од 1 110 евра
- Приватизација једне хемијске фабрике је 2002. године, била добра, а сад није мало смо се зезнули
- Ми смо жути па можемо учрпавати путеве како хоћемо и где хоћемо
- Најлепше нам стоје туђе идеје, јер нисмо баш толико паметни
- Пошто је, лимар, оправдао указано поверење, другови жути су му дозволили да кроји политику жутог удружења, додуше, услед недостатка правих кадрова. Прави кадрови *Дарвинов* примерак и *успешни продавац стероида* из крушевачких фабрика преместили су се на већи престонички казан, тамо је већа маржа. А, Телевизија оста у рукама лимара. Ваљда су негде прочитали графит *Бравар је био бољи*, што онда они не би пробали са лимаром.

Момчило Дувњак

ЗА САДА БЕЗ ДОБРОГ НАСЛОВА

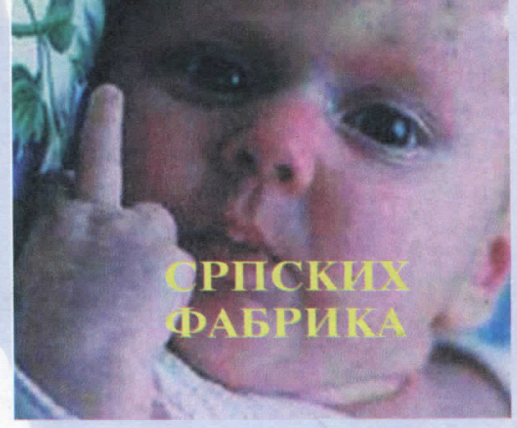
За крушевачке фабрике и угоститељске објекте отимају се домаћи петооктобарски богаташи. Локални, а и републички властодршци све то олако продају. Све се мери процентом, а бисери крушевачке и српске индустрије, без 70% радника, одоше у шупаљ казан. Синдикат Крушевца и Његов изгледа доживотни председник, након 5 година пљачкашке приватизације, су тек сада нашли за сходно све то да критикују. Али, нико од њих не поставља питање где су и шта сада раде отпуштени радници Рубина, Мериме, Уљаре, Бранка Перишића, Жупе, Цепка и др. Тим приватизацијама намирени су моћници и још по неко, а тај неко сигурно нису радници. Радници су разноразним принудама и уценама морали да напусте своја радна места. Када се то дешавало, Синдиката није било нигде. Чије интересе је заступао, интересе радника или послодавца. Ако је председник синдикара Плима Пек-а, истеран са посла, а притом је имао свесрдну помоћ, у речима, од председника Синдиката Крушевац, онда овакав Синдикат није потребан радницима.

Јер, очигледно је да је на страни послодавца. Синдикат који се одриче најбољих бораца за радничка права боље је да и не постоји. Нажалост, овакав синдикат ће постојати, јер одговара власницима фабрика, даје им легитимитет да су купљење на квази поштен начин, од још*поштенијих* пара и да је вишак од 70% радника, уз сагласност Синдиката, на поштен начин протерано из фирме. Такође, под параваном овог Синдиката поједине приватизационе фирме нису примиле плату 35 месеци (ЕКО-ИНОС).

У нормалним државама синдикат има неку тежину, може парализати рад целог града. Једино код нас има тежину док се челници не намире. А радници више нису потребни синдикату, посебно када не плате синдикалну чланарину.

Миљко Нововић
дипл. инж.

ПУТОКАЗ ЗА ПРИВАТИЗАЦИЈУ

СРПСКИХ
ФАБРИКА

РАДНО ВРЕМЕ КАО ДРАКСТОР

Закон о раду предвиђа да пуно радно време износи 40 часова недељно. Нигде се не помиње прековремени рад. Свако задржавање радника преко 8 сати, пет дана у недељи, сматра се радом на црно. Тако бар закон каже. За неупућене закон је онај*чика* по коме би све требало да функционише у једној правној држави. Пошто у Крушевцу у 90% приватних фирми и кинеских свака је субота радна, а у продавницама мешовите робе и свака недеља. С правом треба поставити питање да ли град Крушевац има институцију рада. Ако је има, да ли је она плаћена да контролише раднике приватних фирми или је плаћена од приватних фирми да не излази из општинских канцеларија. Ко ту кога плаћа, за раднике је врло битно. А газдама је битно да дракстор ради нон-стоп. Радници будите убеђени да инспекција рада и општина раде све по закону, тј. од 8 до 16 часова сваког радног дана, а викендом не раде. Тако ако се ви после наведеног временског периода нађете на послу сигурно је да вам ови инспектори неће помоћи, јер они раде по закону. Они раде 40 сати недељно и закон поштују, а радници раде мимо закона, преко 40 сати недељно. Доказ оваквом стању ствари је *огроман број казни*, које је написала крушевачка инспекција рада, за прековремени рад. А као највећи доказ имамо свакодневна иступања Синдиката. Заправо, Синдикат, мало бојажљиво брани права радника што се радног времена тиче. Што би нашнарод рекао *Зашто цабе једу леба*. Наш познати музичар то лепо каже *КРИВИ СМО МИШТО СМО ИХ ПУСТИЛИ*

Владо Ђуковић
економиста

Знам Миле, ово су баш ти отпуштени!!!
Божине, рекао сам ти да их све отпустиш!

ПОКРАДОШЕ ПА ОПРАШЕ

Крушевац је практично приватизован град. Институције које прате кретање новца су под контролом власти, чији другови-првоборци 5.октобра, управљају предузећима, ресурсима и некретнинама, па је контрола досадашње приватизације немогућа.

Иако, постоји обимна документација која указује да приватизациони процес није добро одрађен, првоборци 5.октобра, који су још увек на власти не планирају да се дозову памети и исправе своје грешке.

Типичан пример за то је приватизација ХИ * Жупа*. Председник тендерске комисије био је Горан Красић. Када је власница *протерана* из нашег града, приватизација долази до суда. Сада, такође, у Надзорном одбору имамо Горана Красића, који сад пита : * а колики је мој део?*

Други главни за све приватизације у Крушевцу, Миодраг Ђидић, је државни секретар за царину и пореску управу.И пошто-пото хоће и царину у Крушевцу да приватизује. Простор где је сада царина је у приватном власништву. Када се спомене простор, који општина може да понуди, простор старе Мериме, Миодраг Ђидић се појављује и пита : * а колики је мој део?*

Пошто су другови- првоборци 5.октобра, успели све да приватизују, након следећих локалних избора СРС обавиће објективну ревизију, свих приватизација. Све што је противзаконито урађено санкционисаће се, а другови- првоборци 5.октобра свој део наћи ће иза решетака.

Момчило Дувњак

КУЛТУРО ЕВЕ МЕ

Наш уважени председник општине, Драган Аздејковић, * наша дика и понос*, која нас представља по свету, а и на седницама СО Крушевац, као да је у малој свађи са начином облачења. Могуће да је на седницу свратио из риболова или са фудбалске утакмице, па није имао времена за пресвлачење. И у Грчку је сигурно пошао у риболов па свратио да као први човек Крушевца преда славски колач. Џемпер је врло прикладан одевни предмет, али не за овакву манифестацију. Вероватно је џемпер задржао из петооктобарског пуча.

Ненад Нешић
дипл. инж.

ЂИДА ИЗГУБИО КОМПАС

Колико место државног секретара може да удари у главу, говори пример нашег суграђанина. Наш суграђанин од како је отишао у Београд, заборавио је која села припадају нашој општини. Дана, 31.августа 2007. године, државни секретар је отишао у алексиначку општину, село Вукања, да отвори пут. Са њим су пошле локалне, жуте, крушевачке телевизије, како би снимиле приврженост, државног секретара, својој општини. Али, при повратку, у Крушевац, Ђида је укапирао да му је компас из џепа испао. Схватио је да село Вукања, припада општини Алексинац и да је тај пут већ отворила, локална власт Алексинца. И сада Ђида упорно тражи компас. Поштени проналазач компаса нека му га преда у Косанчићевој улици бр.2

Веселин Милојевић

Чика МИЋУНЕ што мене нико не воли?

ПРЕТПЛАТА НА НИШТА

Сведоци смо да нам досманлијска власт намеће различите претплате, за које само они знају за шта и ам служе и коме у џеп иду. Тако, имамо претплату од 350 динара, на програм РТС, који осим емисија величања владајуће коалиције, не емитују ништа друго. Од забавног карактера имамо само седнице Народне скупштине, где је главна дворска луда наш суграђанин *Примерак*. Претплата од 350 динара, на ништа, је још један пример харачлука досманлијске власти, која никако не може да напуни своје џепове. Сведоци смо да програми РТС, у многим домаћинствима немају јасну слику и да се не виде добро. Такође, смо сведоци, да велики број домаћинстава плаћа претплату на кабловску телевизију. Питамо се чему сад претплата од 350 динара.

Господин Тијанић, се оглушио на Српску Радикалну странку и не дозвољава да се суђење проф. др Војислава Шешеља емитује на програму РТС. Јер, РТС је телевизија власти, а не телевизија опозиције. Српска радикална странка својом акцијом, скупљања потписа да се суђење проф. др Војислава Шешеља, испред Хашког трибунала емитује на РТС, ставиће госп.Тијанића на право место, које му је достојно. Овим СРС ће доказати да РТС није само телевизија власти, већи опозиције.

Наташа Марковић
дипл. правник

РАДИКАЛСКА РАЗБРИБРИГА

- Како Американци знају да је Садам имао нуклеарно и биолошко оружје?
 - Сачували су фактуре!
- Зашто Осама Бин Ладен плаћа пола милиона долара за косовски пасош?
 - Чуо је да амнестирају терористе!
- Каква је разлика између транзиционе Србије и филма?
 - Филм се развија!
- Ово је земља снова, сањамо лепе дане али ниједан да нам сване!
- Власт је премазана свим бојама, али не може се заштитити од рђе!
- Док је било Тита било је и жита,
Кад је био Слоба било да се прода
А сад Коштуница неће ни да ница!!!

Брате Тачи, у праву си, Србија има вишак територије!!!

ДУШАНОВО ЦАРСТВО

У НАРЕДНИХ МЕСЕЦ ДАНА У КРУШЕВИЦАМА ОЧЕКУЈЕ ПРОМОЦИЈА 100-ТОГ НАСЛОВА ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА. СТОТА КЊИГА ПОД НАЗИВОМ "ХАШКА ИНСТРУМЕНТАЛИЗАЦИЈА ЛАЖНИХ СВЕДОКА" ПРЕДСТАВЉА СУБЛИМАЦИЈУ СВИХ ХАШКИХ НЕДЕЛА И СВЕГА ШТО СУ САВРЕМЕНИ ОКУПАТОРИ ПОКУШАЛИ ДА УЧИНЕ У ПОСТУПКУ ПРОТИВ ПРЕДСЕДНИКА СРС.

Др Војислав Шешељ

ХАШКА ИНСТРУМЕНТАЛИЗАЦИЈА ЛАЖНИХ СВЕДОКА

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2007.

Оснивач и издавач:
Главни и одговорни уредник:
Заменик главног и одговорног уредника:
Уредник локалног издања:
штампа:

проф. др Војислав Шешељ
Елена Божић-Талијан
Марина Томан
Радован Милованкић, Ненад Нешић, ОО СРС КШ
Сиграф плус